

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD
REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 71 0 P 261284 21 Rev
Banjaluka: 13.12.2021.godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Tanja Bundalo, predsjednik vijeća, Senad Tica i Violanda Šbarić, član vijeća, u pravnoj stvari tužitelja D.P. iz B. i A.P. iz B., koje zastupaju punomoćnici Lj.D. i M.B., advokati iz B., protiv tuženog Z.P. iz B., kog zastupa punomoćnik B.K., advokat iz B., radi ispunjenja ugovora, vrijednost spora 125.000,00 KM, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 261284 21 Gž 2 od 10.5.2021. godine, na sjednici održanoj 13.12.2021. godine, donio je

PRESUDU

Revizija se odbija.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 261284 20 P 2 od 17.11.2020. godine, obavezan je tuženi da tužiteljima isplati iznos od 117.000,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.5.2017. godine do isplate, te da im na ime naknade troškova postupka isplati iznos od 15.089,25 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od presuđenja do isplate, u roku od 30 dana od dana dostavljanja presude.

Tužbeni zahtjev tužitelja je u dijelu glavnog duga i u dijelu koji se odnosi na zakonsku zateznu kamatu za period od 16.2.2015. godine do 31.5.2017. godine, odbijen.

Presudom Okružnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 261284 21 Gž 2 od 10.5.2021. godine, žalba tužitelja je djelimično usvojena i prvostepena presuda preinačena u pobijanom dosuđujućem (pravilno odbijajućem) dijelu odluke o glavnom zahtjevu, tako što je tuženi obavezan da umjesto dosuđenog iznosa od 117.000,00 KM tužiteljima isplati iznos od 125.000,00 KM, te u dijelu odluke o troškovima postupka tako što je umjesto dosuđenog iznosa od 15.089,25 KM obavezan isplatiti iznos od 18.887,50 KM.

U preostalom dijelu žalba tužitelja je odbijena i prvostepena presuda potvrđena u odbijajućem dijelu odluke o zakonskoj zateznoj kamati.

Obavezan je tuženi da tužiteljima naknadi troškove žalbenog postupka, na ime sastava žalbe iznos od 702,00 KM i troškove takse na žalbu u iznosu od 400,00 KM, dok je zahtjev tužitelja za naknadu troškova na ime sastava žalbe preko dosuđenog iznosa odbijen.

Žalba tuženog je odbijena i prvostepena presuda potvrđena u dosuđujućem dijelu.

Odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka na ime sastava odgovora na žalbu u iznosu od 2.632,50 KM, kao i zahtjev tuženog za naknadu troškova postupka na ime sastava žalbe u iznosu od 4.407,50 KM.

Tuženi revizijom pobija drugostepenu odluku zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da se pobijana odluka preinači i tužbeni zahtjev odbije ili da se ukine i predmet vrati istom sudu na ponovno suđenje.

Odgovor na reviziju nije podnesen.

Revizija nije osnovana.

Predmet spora je zahtjev tužitelja da mu tuženi isplate iznos od 125.000,00 KM sa zateznom kamatom.

U toku postupka pred prvostepenim sudom utvrđene su sljedeće činjenice:

da je iza ostaviteljice V.V. sproveden ostavinski postupak pred prvostepenim sudom pod poslovnim brojem O: ... i da su zakonskim nasljednicima sa dijelovima od po 1/5 proglašene njena djeca M.P.1, R.U., Lj.U., D.P. i S.V.1, i to na nekretninama upisanim u zk.ul. broj 652 i 654 k.o. B., a na nekretninama upisanim u zk.ul. broj 8317 k.o. B., pored navedenih nasljednika, proglašeni nasljednicima i unuke ostaviteljice S.V.2., Lj.V. i I.V., svako sa po 1/8 dijela;

da je 10.2.2009. godine između R.U., M.P.1 i S.V.1 zaključen sporazum o regulisanju imovinskopravnih odnosa, obrađen od strane notara M.R. pod brojem OPU-...; da se u sporazumu navodi da R.U. i M.P.1 priznaju S.V.1 postojanje potraživanja iz osnova nasljeđene imovine u iznosu od 250.000,00 KM, svaka od njih u iznosu od po 125.000,00 KM, te izjavljuju da će je u tom potraživanju namiriti prenošenjem svojine na dva stana u površini od oko 50 m², ukupno 100 m², ili prenosom svojine u zamjenskoj parceli svaka sa po 200 m² ili ukupno 400 m² (tačka II Priznanje duga i visina naknade); da su se R.U. i M.P.1 obavezale, kao prodavci, da zakluče sa S.V.1, kao kupcem, glavni ugovor o prodaji ili poklonu stana u površini od oko 50 m² sa sticanjem prava svojine na stanu od 1/1 dijela u korist S.V.1, a čija izgradnja je planirana na stambeno poslovnom objektu na zamjenskoj parceli broj k.č. 73/23 (n.p. k.č. 1748/2) površine 693 m², upisane u zk.ul. broj 9745 k.o. B. i pl broj 2318 k.o. B. 7, u roku od 9 mjeseci nakon izrade idejnog rješenja od strane investitora; da se sticanjem svojine na stanu vrši namirenje S.V.1, odnosno isplata dugovanog iznosa od po 125.000,00 KM (tačka III Predugovor o prodaji stana); da je takođe postignut sporazum da ako se zgrada ne bude izgradila da će R.U. i M.P.1 zaključiti sa S.V.1 ugovor o prodaji ili poklonu zamjenske parcele (broj napred naveden) i dati bezuslovnu saglasnost da se S.V.1 upiše kao vlasnik sa 1/1 dijela na ukupnoj površini od 400 m² (tačka IV Predugovor o prodaji nekretnina, zemljišta zamjenske parcele); da se obaveza R.U. i M.P.1 smatra ispunjenom u momentu sticanja prava svojine na stanovima iz tačke III, odnosno na nekretninama iz tačke IV, u korist S.V.1 (tačka V Izvršenje obaveza-namirenje povjerioca); da namirenjem S.V.1 po odredbama sporazuma S.V.1 izjavljuje da daje bezuslovnu saglasnost i u cijelosti osnažuje rješenje o nasljeđivanju, ugovor o fizičkoj diobi nekretnina (od 28.7.2005. godine) i sve pravne poslove o raspolaganju nekretninama koje su izvršile R.U. i M.P.1 (tačka VI-osnaženje pravnih poslova raspolaganja imovinom);

da su R.U. i M.P.1 sa d.o.o. F.b. B., zaključili 20.2.2009. godine kod notara M.R. pod brojem OPU-..., ugovor o zajedničkoj izgradnji stambenoposlovnih objekata na nekretninama označenim kao k.č. broj 73/23 površine 693 m² i k.č. broj 73/430 površine 449 m², upisanih u

zk.ul. broj 14794 k.o. B. (koje su dobile zaključenjem ugovora o zamjeni nekretnina sa Gradom B. od 23.1.2009. godine pod brojem OPU- ... kod notara I.M.), a na kojima je R.U. upisana sa dijelom 2/5, M.P.1 sa dijelom 2/5 i d.o.o. F.b. B. sa dijelom 1/5; da je u ugovoru (tačka III) unesen tekst da R.U. i M.P.1 „imaju stečenu obavezu prema trećem licu u pogledu svojih suvlasničkih dijelova“; da je tačkom V ugovoren omjer učešća u izgrađenom stambenoposlovnom objektu srazmjerno veličini suvlasničkih dijelova i drugim elementima, tako da R.U. i M.P.1 pripada 18% stambenog prostora (cca 432 m2), 18% poslovnog prostora (cca 48 m2) i 18% podzemnih garaža (definiše se aneksom ugovora);

da su R.U., P.M., B.T. i d.o.o. F.b. B., zaključili 4.6.2013. godine aneks II Ugovora broj OPU-... od 20.2.2009. godine kod notara G.G., broj OPU-...13 od 4.6.2013. godine (u daljem tekstu: aneks II), kojim preciziraju etažne jedinice koje pripadaju R.U. i M.P.1, tako da M.P.1 pripadaju stanovi (član II. podtačka 2.1.) koje istovremeno prenosi svojoj djeci Z.P. i Z.J. rođenoj P., i to sinu Z.: stan broj 44 na IV spratu površine 32,21 m2, stan broj 46 na V spratu površine 29,26 m2 i jedno garažno mjesto, a kćerki Z. stan broj 19 na II spratu površine 51,02 m2, stan broj 55 na V spratu površine 32,21 m2 i stan broj 62 na VI spratu površine 25,82 m2 (ukupna površina svih stanova je 170,52 m2); da je M.P.1 u aneksu II dala izjavu da „na predmetnim etažnim jedinicama nema bilo kakvih prava trećih lica izuzev gore naznačene moje djece“;

da su iste stranke zaključile 26.6.2014. godine aneks III ugovora ovjeren od strane notara G.G. pod brojem OPU – ... (u daljem tekstu: aneks III) tako da je mijenjan član II podtačka 2.1. aneksa II u smislu da su tuženom Z.P. prenesena prava na stambenim jedinicama: stanu broj 44, IV sprat, površine 32,21 m2 i stanu broj 57, VI sprat, površine 29,26 m2, garažno mjesto broj 12 na prvoj etaži, površine 14 m2 i ostava na prvoj etaži površine 12 m2, a Z.J. stan broj 19, II sprat, površine 51,02 m2, stan broj 55, V sprat. površine 32,21 m2 i stan broj 62, VI sprat, površine 25,82 m2, uz obavezu da nakon etažiranja stanova na ime M.P.1 zakluče posebne ugovore o prenosu svojine „svojoj djeci“. U aneksu III ponovljena je izjava da „na predmetnim etažnim jedinicama nema bilo kakvih prava trećih lica izuzev gore naznačene moje djece“.

da je ugovorom o prodaji stana u izgradnji broj OPU ... od 25.7.2014. godine, utvrđeno da je R.U. prodala D.P. stan broj 16 na II spratu površine 65,00 m2 koji stan će investitor izgraditi u stambeno poslovnom objektu spratnosti Po+P+5+Pe i Po+P+7+Pe u ulici ..., za cijenu od 155.000,00 KM; da je članom 3. regulisano da dio kupoprodajne cijene u iznosu od 125.000,00 KM regulisan do momente obrade ugovora, a vezano za sporazum o regulisanju imovinskih odnosa broj OPU-..., dok je čitanjem izjave R.U. date 2.9.2014. godine pred notarom G.G. pod brojem OPU-..., utvrđeno da R.U. izjavljuje da joj je kupac D.P. isplatio iznos od 30.000,00 KM vezano za gore navedeni ugovor i da je saglasna da se kupac uknjiži kao vlasnik predmetnog stana;

da su tužitelji, kao davaoci izdržavanja, zaključili 29.9.2009. godine ugovor o doživotnom izdržavanju broj OPU- ... sa S.V.1, kao primaocem izdržavanja; da je članom II ugovora taksativno navedeno šta predstavlja naknadu davaocima izdržavanja te je, između ostalog, tačkom 8. ugovoreno da primalac izdržavanja prenosi i „prava iz sporazuma o regulisanju imovinsko pravnih odnosa notarski obrađenog kod notara M.R. iz B., dana 10.2.2009. godine, broj OPU- ...“;

Polazeći od ovako utvrđenog činjeničnog stanja, koje ne može biti predmet pobijanja i ocjenjivanja u ovom revizijskom postupku s obzirom na izričitu zabranu sadržanu u odredbi člana 240. stav 2. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“, broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13-u daljem tekstu: ZPP), primjenom odredbe člana 45., 124., 154., 155., 163. i 360. Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list SFRJ“, broj 29/78, 39/85, 45/89 i 57/89, te

„Službeni glasnik RS“, broj 17/93 do 74/04 -u daljem tekstu: ZOO), u vezi sa odredbom člana 163. stav 1. Zakona o nasljeđivanju („Službeni glasnik RS“, broj 1/09 i 55/09-u daljem tekstu: ZN), prvostepeni sud je odlučio kao u izreci.

Prvostepeni sud je odbio prigovor tuženog o nedostatku pasivne legitimacije, navodeći da se tužbeni zahtjev temelji na činjenici da je tuženi naslijedio stan površine 51,02 m² u stambenoposlovnoj zgradi u ulici ... (stan iz ugovora broj OPU-... od 10.2.2009. godine).

Sud je neosnovanim ocijenio istaknuti prigovor zastarjelosti potraživanja, polazeći od činjenice da je sporazum o regulisanju imovinskopravnih odnosa zaključen 10.2.2009. godine, a da je tužba podnesena 31.5.2017. godine, dakle prije isteka roka iz člana 371. ZOO.

Sud nalazi nespornim da je R.U. izvršila obavezu prema S.V.1 u skladu sa ugovorom broj OPU-... od 10.2.2009. godine, dok M.P.1 to nije učinila.

Tuženi je temeljem rješenja o nasljeđivanju broj 71 0 O 213389 15 O od 4.6.2015. godine, nasljednik sa 1/1 dijela na imovini ostaviteljice M.P.1 koju predstavlja vanknjižno vlasništvo na stanu broj 44, IV sprat, površine 32,21 m², stanu broj 57, VI sprat, površine 29,26 m² (stanovi koji su mu preneseni Aneksom III) i stanu broj 19, II sprat, površine 51,02 m² (stan koji je Anksom III prenesen na Z.J.), u stambenoposlovnom objektu Po+P+5+Pe i Po+P+7+Pe u ulici

Iz dokaza predmetnog spisa (ugovor broj OPU-... od 16.2.2015. godine) stan broj 19, II sprat, površine 51,02 m² prodat je od strane M.P.1 (zastupao je tuženi kao punomoćnik) kupcima D. i M.P.2. sa po ½ dijela, sada upisani kao suvlasnici u Knjigu uloženi ugovora broj KKK 20672/1 k.o. B. 7.

Stav je prvostepenog suda da je sporazum broj OPU-... od 10.2.2009. godine raskinut zaključenjem Aneksa II kod toga da je M.P.1 iskazala volju da su na etažnim jedinicama koje su njoj pripale (određene članom II 2.1. aneksa) „isključena prava trećih lica izuzev njene djece“, time i prava pravnog prednika tužitelja.

S obzirom da je tuženi zakonski nasljednik umrle M.P.1, ocjena je suda da on odgovara za njene dugove do visine vrijednosti nasljeđene imovine, a visinu štete je utvrdio na način da ju je izjednačio sa ugovorenom kupoprodajnom cijenom od 117.000,00 KM iz ugovora broj OPU-... od 16.2.2015. godine.

Drugostepeni sud je djelimično usvojio žalbu tužitelja i preinačio prvostepenu presudu tako što je tužene obavezao na isplatu u iznosu od 125.000,00 KM.

Stav je drugostepenog suda da se obaveza tuženog ne zasniva na pravilima o naknadi štete, već na ispunjenju obaveze preuzete sporazumom broj OPU-... od 10.2.2009. godine. Stav prvostepenog suda da je taj sporazum raskinut i razloge koji su za to dati cijeni pravilnim, pri čemu nalazi da se prednik tužene (omaškom navedeno tužitelja) raskidom „neosnovano obogatio“ i da se iz tog razloga na sporni odnos ima primjeniti opšti zastarni rok iz člana 371. ZOO, a ne rok iz člana 376. ZOO.

Sud cijeni da je tuženi naslijedio imovinu čija vrijednost prelazi iznos od 125.000,00 KM, kolika je preuzeta obaveza umrle M.P.1 prema svojoj sestri S.V.1.

Drugostepena presuda je pravilna i zakonita, a revizioni navodi je ne dovode u opravdanu sumnju.

Pravilan je zaključak nižestepeni sudova da su R.V. i M.P.1 zaključenjem 10.2.2009. godine sporazuma o regulisanju imovinskopravnih odnosa, obrađen od strane notara M.R. pod brojem OPU-..., priznale postojanje svojih obaveza prema njihovoj sestri S.V.1 u iznosu od 250.000,00 KM, i to svaka od njih u iznosu od po 125.000,00 KM, a koje potraživanje su se obavezale ispuniti prenošenjem svojine na dva stana u površini od oko 50 m², ukupno 100 m², u zgradi koja će se graditi na k.č. broj 73/23 iz zk.ul. broj 9745 k.o. B. ili prenosom svojine na toj parceli, svaka sa po 200 m² ili ukupno 400 m². Razlozi zašto su R.U. i M.P.1 preuzele obavezu prema sestri, da li je to iz osnova nasljeđa iza njihove majke ili, kako to revizija navodi, jer se „teško razboljela i nije obezbjedila uslove za formiranje građevinske parcele na zemljištu kojoj je pripalo diobom“, nisu od pravnog značaja jer tuženi nije dokazao, niti je tvrdio, da je na strani njegovog prednika u momentu preuzimanja obaveze postojala mana volje.

Tužitelji ne spore da je R.U. ispunila obavezu iz sporazuma na način da je pod brojem OPU-... od 25.7.2014. godine zaključila kupoprodajni ugovor sa tužiteljima kao kupcima stana broj 16, II sprat, površine 65,00 m², za cijenu od 155.000,00 KM, a u članu 3. konstatovali da je dio cijene od 125.000,00 KM „regulisan vezano za sporazum broj OPU-...“.

U tužbi koju su podnijeli prvostepenom sudu 31.5.2017. godine, tužitelji tvrde da M.P. za života nije prenijela u svojinu S.V.1 stan u površini „od oko 50 m²“ niti pravo na parcelu površine 200 m². Postavljenim zahtjevom traže da se obaveže tuženi, kao nasljednik, umrle M.P.1, na isplatu iznosa od 125.000,00 KM sa zateznim kamatama.

Pravni osnov tužbenog zahtjeva tužitelji nalaze u odredbama člana 262. stav 1. ZOO i članu 163. ZN.

Zaključak je nižestepeni sudova da je zaključenjem Aneksa II raskinut sporazum broj OPU-..., zasnovan je na stavu da je M.P.1 na stanovima koji su njoj pripali isključila „bilo kakva prava trećih lica izuzev svoje djece“, pa time i prava umrle S.V.1.

Prenosom prava svojine na etažnim jedinicama na svoju djecu, M.P.1 se nije oslobodila obaveze iz sporazuma, niti je tim radnjama došlo do raskida sporazuma. M.P.1 je sporazumom priznala da ima obavezu prema svojoj sestri S.V.1 u novčanom iznosu od 125.000,00 KM, pa ako se ta obaveza više ne može ispuniti ustupanjem etažne jedinice (stana od 50 m²) jer je M.P.1 taj stan otuđila za života, ili prenosom prava na dijelu parcele (200 m²) jer je zgrada izgrađena, to ne znači da ugovorena obaveza više ne postoji. Iz tog razloga se ne može govoriti o primjeni odredbe člana 132. stav 5. ZOO i zastarnom trogodišnjem roku iz člana 376. stav 1. i 2. ZOO, već je u pitanju ispunjenje obaveze iz ugovora na koju se primjenjuje opšti zastarni rok iz člana 371. ZOO.

Tužbeni zahtjev se odnosi na ispunjenje ugovorne obaveze isplatom iznosa od 125.000,00 KM, a ne na ispunjenje obaveze shodno odredbama člana 45. i 46. ZOO na koje se poziva revident.

Revident tvrdi da je zaključenjem Aneksa II i Aneksa III, ostaviteljica M.P.1 pravnim poslom među živima ustupila i raspodjelila svoju imovinu svojoj djeci (član 128. ZN), da je raspodjela punovažna (član 129.) jer je notarski obrađena i djeca ostaviteljice koja je nasljeđuju na osnovu zakona su saglasna sa raspodjelom, pa time da ta imovina ne ulazi u zaostavštinu (član 131.) i potomci između kojih je ustupilac razdjelio svoju imovinu ne odgovaraju za njegove dugove, ako šta drugo nije određeno prilikom ustupanja i raspodjele (član 135. stav 1.). Povjerioci

ustupioaca mogu pobijati ustupanje i raspodjelu pod uvjetima predviđenim za raspolaganje bez naknade (član 135. stav 2.).

Aneksom II M.P.1 ustupa sva prava na stanovima koji čine njenu imovinu svojoj djeci Z.P. i Z.J. rođenoj P., i to sinu Z.: stan broj 44 na IV spratu površine 32,21 m², stan broj 46 na V spratu površine 29,26 m² i jedno garažno mjesto, a kćerki Z. stan broj 19 na II spratu površine 51,02 m², stan broj 55 na V spratu površine 32,21 m² i stan broj 62 na VI spratu površine 25,82 m² (ukupna površina svih stanova je 170,52 m²), odnosno zaključenjem Aneksa III tuženom su ustupljena prava na stambenim jedinicama stanu broj 44, IV sprat, površine 32,21 m² i stanu broj 57, VI sprat, površine 29,26 m², garažno mjesto broj 12 na prvoj etaži, površine 14 m² i ostava na prvoj etaži površine 12 m².

Međutim, da bi se radilo o ugovoru iz člana 128. ZN za njegovu pravnu valjanost bilo je nužno da dođe do zaključenja posebnog ugovora između ostaviteljice i njene djece, što se nije desilo.

Ni širim tumačenjem odredbi aneksa II i aneksa III ne može se izvesti zaključak da se radi o ugovoru iz člana 128. ZN jer djeca ostaviteljice M.P.1 (Z.J. i Z.P.) nisu potpisnici aneksa i ta činjenica ukazuje da nedostaje formalni elemenat u vidu njihove saglasnosti za ustupanje imovine, koja volja mora biti notarski obrađena.

Naknadno zaključenje ugovora o doživotnom izdržavanju broj OPU - ... od 27.7.2012. godine, između M.P.1 i D.P. kao primaoca izdržavanja i Z.J. i Z.P. kao davaoca uzdržavanja, predmetom kog ugovora su između ostale imovine i stanovi iz aneksa II i aneksa III, ukazuje da nije došlo do pravno valjanog zaključenja ugovora iz člana 128. ZN.

Ovaj sud ne može zanemariti činjenicu da je pravosnažnim rješenjem o nasljeđivanju broj 71 0 O 213389 15 O od 4.6.2015. godine, tuženi proglašen zakonskim nasljednikom sa dijelom 1/1 na zaostavštini ostaviteljice M.P.1, a koju zaostavštinu su sačinjavali stan broj 44, IV sprat, površine 32,21 m², stan broj 57, VI sprat, površine 29,26 m² i stan broj 19 II sprat, površine 51,02 m², sagrađeni u stambenoposlovnom objektu Po+P+5+Pe i Po+P+7+Pe u ulici), te da tuženi nije dokazao da je vrijednost nasljeđene imovine manja od duga ostaviteljice.

Pravosnažno rješenje o nasljeđivanju egzistira u pravnom prostoru i sud je vezan za njega, pa tvrdnje revidenta da nije ni trebalo sprovoditi ostavinski postupak jer je imovina ostaviteljice prenesena ugovorom o doživotnom izdržavanju i da je ostavinski sud o tome trebao „poučiti pravno neuke stranke“, ne mogu anulirati postojanje rješenja kojim je tuženi utvrđen za nasljednika ostaviteljice M.P.1.

Stoga sadržaj aneksa II i aneksa III, kao ni ugovora o doživotnom izdržavanju broj OPU ... od 27.7.2012. godine, zaključen između M.P.1 i D.P., kao primaoca izdržavanja, s jedne strane, i Z.J. i Z.P., kao davaoca uzdržavanja, s druge strane, nisu od uticaja na obavezu nasljednika, tuženog Z.P., da odgovara za dugove ostaviteljice.

Obaveza tuženog proizilazi iz sporazuma kojim je njegovom predniku nametnuta obaveza u visini od 125.000,00 KM prema predniku tužitelja i koju obavezu prednik nije ispunio, te odredbe člana 163. stav 1. ZN jer je on naslijedio zaostavštinu ostaviteljice koja se sastojala od stana broj 44, IV sprat, površine 32,21 m², stana broj 57, VI sprat, površine 29,26 m² i stana broj 19, II sprat, površine 51,02 m², u stambenoposlovnom objektu Po+P+5+Pe i Po+P+7+Pe u ulici

....

Sve i kada se uzme da stan površine 51,02 m² ne predstavlja imovinu ostaviteljice jer je otuđen prije njene smrti, obaveza tuženog ostaje jer druga dva stana jesu nasljeđena imovina, a tuženi nije dokazao da nasljeđena imovina ima manju vrijednost od 125.000,00 KM koliko iznosi obaveza iz sporazuma.

Neosnovano revizija osporava aktivnu legitimaciju tužitelja kod toga da je ugovor o doživotnom izdržavanju broj OPU- ... od 29.9.2009. godine, S.V.1 kao primalac izdržavanja tužiteljima kao davaocima izdržavanja prenjela „prava iz sporazuma o regulisanju imovinsko pravnih odnosa notarski obrađenog kod notara M.R. iz B., dana 10.2.2009. godine, broj OPU- ...“, dakle i pravo da od nasljednika umrle M.P.1 zahtijevaju ispunjenje ugovorne obaveze.

Temeljem napred navedenog, a primjenom odredbe člana 248. ZPP, odlučeno je kao u izreci.

Predsjednik vijeća
Tanja Bundalo

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić